

چرا جنگل‌های لرستان می‌سوزند

فرمانده یگان حفاظت منابع طبیعی از افزایش آتش‌سوزی جنگل و مرتع در سهماه امسال نسبت به مدت مشابه سال قبل خبرداد و با اشاره به عمدی بودن بیشتر این حریق‌ها خواستار افزایش جریمه‌های مربوط به منابع طبیعی شد. به گزارش همشهری آنلاین، علی ملکی‌آهنگران درباره آخرین وضعیت حریق رویشگاه‌های زاگرسی استان لرستان گفت: «آتش پلدختر با تلاش نیروهای یگان حفاظت، مشارکت مردم محلی و دیگر سازمان‌ها اطفاء شد، اما به فاصله یک‌روز رویشگاه‌های ویسیان طعمه حریق شد.» او به دلایل آتش‌سوزی منابع طبیعی لرستان اشاره کرد و گفت: «متأسفانه این آتش‌سوزی‌ها عمدی است. سه دسته افراد اقدام به آتش‌زدن عرصه‌ها و رویشگاه‌ها می‌کنند، نخست، کشاورزانی که به‌عمد کاه و کلش باقیمانده از کشت را برای آماده‌سازی زمین برای کشت دوم آتش می‌زنند و شعله‌های آتش به منابع طبیعی سرایت می‌کند. دسته دوم، اشخاصی هستند که هنگام زغال‌گیری از درختان بلوط یا قطع این درختان، به دست نیروهای یگان حفاظت منابع طبیعی دستگیر شده و برای انتقام، طبیعت را به آتش می‌کشند. در این میان برخی هم به جرم تصرف اراضی ملی و ساخت‌وساز غیرقانونی در منابع طبیعی با آنها برخورد قانونی شده و از جنگل‌ها و مراتع انتقام می‌گیرند.»

۸۶ گونه جانوری کشور در معرض انقراض

براساس آخرین آمار سازمان حفاظت محیط‌زیست، ۸۶ گونه جانوری کشور در معرض خطر انقراض قرار دارد که یوزپلنگ آسیایی، گوزن زرد ایرانی، خرس قهوه‌ای، پلنگ، خرس سیاه، گورخر ایرانی، انواع پرندگان شکاری، هوبره و میش‌مرغ برخی از این گونه‌ها هستند. علیرضا ابدالی، مدیرکل دفتر حفاظت و مدیریت حیات وحش سازمان حفاظت محیط‌زیست در این باره گفت: «ایران سرزمین پنهانوری است و گونه‌های جانوری و گیاهی متنوعی را در خود جای داده، اما در چند سال اخیر بنا بر دلایل مختلف، حدود ۸۶ گونه جانوری کشور در معرض خطر انقراض قرار دارد.» او ادامه داد: «این سازمان در قبال حفاظت از گونه‌های حیات وحش یک وظیفه قانونی دارد، برای همین اقدام به تهیه برنامه عمل برای حفاظت از گونه‌های در خطر انقراض کرده است. تاکنون برای ۲۳ گونه از جمله یوزپلنگ، خرس قهوه‌ای، پلنگ، خرس سیاه، گوزن زرد ایرانی، گورخر ایرانی، انواع پرندگان شکاری، هوبره و میش‌مرغ برنامه عمل تهیه و با جدیت در حال اجرا هستیم.»

دستکاری در نظرسنجی‌های انتخاباتی

رئیس پلیس فتای تهران بزرگ از احضار چهار نفر به‌دلیل دستکاری در نظرسنجی‌های انتخاباتی خبر داد. به گزارش همشهری آنلاین، سرهنگ معظمی‌گودرزی، رئیس پلیس فتای تهران بزرگ در این باره گفت: «چهار نفر در خصوص انتشار نظرسنجی‌های آنلاین دروغین و جعلی شناسایی و احضار شدند.» او ادامه داد: «این افراد با سوءاستفاده از قابلیت‌های ربات‌های مجازی، نتیجه نظرسنجی‌ها را تغییر می‌دادند. این نظرسنجی‌ها هیچ منبع و جامعه آماری مشخصی نداشتند و آن‌ها آرای نامزدها را به‌یغ نامزد مورد نظر خود جابه‌جا کرده بودند.»

عکس: آرش خاوشی/هم‌میهن

يك انتخابات متفاوت

گزارش میدانی «هم‌میهن» از حوزه‌های رأی‌گیری در تهران در چهاردهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری

دیگری در منطقه میدان ولیعصر آمده هم می‌گوید، بعد از دیدن مناظره‌ها هیجان زده شده و حالا آمده به نامزدی رأی دهد که فکر می‌کند، می‌تواند روی حرفش بایستد و به وعده‌هایش عمل کند: «بعضی از نامزدها موضوع‌های متفاوتی با هم داشتند اما من نامزدی را انتخاب می‌کنم که حرف‌هایش به عمل نزدیک‌تر و صادقانه‌تر با مردم حرف زده باشد. آینده ایران به عملکرد رئیس‌جمهوری بستگی دارد که شعرا و وعده‌های واقعی داده باشد.»

حسینیه ارشاد؛ شلوغ از خبرنگاران

مقصود بعدی حسینیه ارشاد است؛ مثل همیشه شلوغ، پر از آدم‌هایی در طیف‌های مختلف ایدئولوژیک. برخی چادری، برخی سرش از زان با شومیز و شلوار و مردان با پوشش‌های مختلف. از همه جای تهران برای انداختن رأی‌شان آمده‌اند و گروهی هم ایستاده‌اند به تماشا، دختر و پسر جوان با کارت‌های ملی‌هایی که در جیب‌شان است. دختری می‌گوید: «هنوز رأی نداده‌ایم.» پسر ادامه می‌دهد: «آمده‌ایم ببینیم چه خبر است. اگر لازم شد رأی بدهیم.» آنها یک ساعتی در مقابل در ورودی حسینیه ارشاد ایستادند. همه‌مهمه است، پیاده‌راه پسر از زن و مرد و کودک و البته پایه‌های دوربین‌های فیلمبرداری و خبرنگارانی که مشغول مصاحبه با رأی‌دهندگان هستند. آن طرف‌تر روی سکویی، تعدادی خبرنگار خارجی نشسته‌اند. برخی ژاپنی یا کره‌ای‌اند، برخی آمریکایی و عرب. آنها به‌طور مداوم به‌داخل حسینیه رفت‌وآمد می‌کنند. ساعت حدود سه ظهر، صفی مقابل حسینیه شکل گرفته. مأمور نیروی انتظامی مردم را دسته‌دسته وارد حسینیه می‌کند تا شلوغ نشود. سه دختر جوان از راه می‌رسند؛ خنده‌کنان: «ما به احمدی‌نژاد رأی می‌دهیم.» و صدای خنده‌شان بلند می‌شود؛ اما احمدی‌نژاد جزو کاندیداها نیست. می‌دانند: «به‌خاطر مهر رأی آمده‌ام.» اما دیگر شناسنامه‌ها را مهر نمی‌زنند. می‌گوید: «به هر حال به ساقی‌اش نیاز دارم. جایی کار می‌کنم که برایشان مهم است رأی داده باشم.» سه نفرشان تأیید می‌کنند و در صفی که حرکت کرده، جلوتر می‌روند. دختری جوانی حتی در سایه هم عینک آفتابی‌اش را بر نمی‌دارد. محوطه پر از دوربین است و هر لحظه مسئولی از داخل شعبه خارج می‌شود و گروهی با او یا مصاحبه می‌کنند یا از او عکس می‌گیرند. زن می‌گوید، از زوی اجبار آمده. اما دلیلش را نمی‌گوید: «بمنظرم هیچ فرقی با دوره‌های قبلی انتخابات ریاست‌جمهوری ندارد. من اصلاً آمیدی به تغییر ندارم.» کمی جلوتر خارج از صف، دختری جوانی ایستاده، با پدر و مادرش برای شرکت در انتخابات آمده و از ظاهرشان پیداست خانواده‌ای مذهبی‌اند. دختری ۲۲ ساله است و برای اولین بار برای شرکت در انتخابات ریاست‌جمهوری آمده: «معتقد به انقلابم و به‌دلیل سرفرازی کشورم شرکت می‌کنم.» او می‌گوید که تمام مناظره‌ها را دنبال کرده: «فرق می‌کند چه کسی رئیس‌جمهور باشد، باید اصلاح را انتخاب کرد و جوی که برای رأی ندادن در فضای مجازی شکل گرفته بود روی من تأثیر نداشت. اگر رأی ندهیم، گل به خودی زده‌ایم.»

داخل حسینیه اما شلوغ از خبرنگار، گزارشگر، فیلمبردار و عکاس است. در هر گوشه‌اش، شخصی مقابل دوربین ایستاده و

گزارش می‌دهد، به زبان عربی، انگلیسی و... زنان و مردان یک‌بیکه وارد می‌شوند: «رای اولی هستم اما شناسنامه‌ام عکس دار نیست و نتوانستم رأی بدهم.» برگه‌ای دستش است و می‌گوید که تمام مناظره‌ها را دنبال کرده: «تحریم انتخابات تنها نتیجه‌ای که دارد، ادامه‌یافتن شرایط است.» زنی دیگر وارد بحث می‌شود: «دختر من کنکوری است و در این دو سال فشار زیادی را تحمل کرده که این نتیجه تصمیمات همین دولت بود. اوضاع شهر را ببینید چه وضعیتی است. شهردار می‌خواست رئیس‌جمهور شود؟ من مناظره‌ها را دیدم و واقعاً خنده‌ام گرفته بود.»

بیرون از حسینیه همچنان آدم‌ها در رفت‌وآمدند: «مادرم با ۷۰ سال سن گفت که رأی نده، اما خودم آمدم و رأی دادم.» زنی که پشت سرش ایستاده بود انتهای روسری را تا زیر چشمانش بالا آورده: «نمی‌خواهم در قیلم‌ها و عکس‌ها نیاشم.» او هم در صف ایستاده منتظر تا نوبتش شود. در میان آنها هم افرادی آمده بودند که هدف خاصی از رأی دادن نداشتند. طبق رسم هر دوره، این‌بار هم شرکت کردند؛ انتخابات مجلس و ریاست‌جمهوری را حتی شوروی محل برایشان فرقی نمی‌کند. آنها که از طیف اصولگر هستند حرف از عزت و سربلندی کشور می‌زنند و طیف مقابل، به تغییر امید دارند: «قرار نیست با رأی ما همه چیز گل و بلبل شود. اما همین که وضعیت ثابت بماند و از این که هست بدتر نشود، باز هم خوب است.» مرد جوان در صف ایستاده: «طبیعی است که هر کس نظر خودش را داشته باشد. گروهی هم تمایل به شرکت ندارند.» نفر قبل از او، پسر ۳۲ ساله‌ای است: «برای ما این تصور ایجاد شد که روزنه کوچکی باز شده و شاید بتوان شاهد تغییر کوچکی شد. خودم تادو، سه روز مانده به انتخابات مردم بودم اما وقتی در شبکه‌های اجتماعی افرادی را دیدم که در دو سال پیش هم در اعتراضات فعال بودند و حالا با دلیل از رأی دادن دفاع کردند، تصمیم گرفتم شرکت کنم.» او آخرین بار در سال ۹۶ در انتخابات ریاست‌جمهوری شرکت کرده بود: «خیلی از دوستانم مردد هستند و منتظرند، تا بعد از ظهر شاید تصمیم‌شان تغییر کرد.» او معتقد است که تحریم انتخابات کاری از پیش نمی‌برد و دستاورد خاصی ندارد.

سالمندان و میانسالان؛ بدون صف

مسجدالنبی در خیابان کارگر شمالی، ظهر جمعه مانند هر دوره ریاست‌جمهوری، صفش تنها بیرون در نیامده، خلوت است. بیشتر آنها که ساعت ۱۲:۳۰ ظهر وارد مسجد می‌شوند، سالمند یا میانسال‌اند. گروهی هم رأی‌اولی‌اند که تعدادشان بسیار کم است. بیشتر خانوادگی آمده‌اند. با هم وارد می‌شوند و کمتر از دو دقیقه خارج می‌شوند. داخل مسجد برای رأی دادن، صفی وجود ندارد، به محض ورود می‌شود رأی داد. هر چند شرایط برای ساعت‌های عصر متفاوت‌تر خواهد بود. دختران و پسران جوان به سختی پیدا می‌شوند، مثل یک دختر ۲۳ ساله که برای اولین بار رأی می‌دهد: «به هر حال آدم جوان‌ربررسی می‌کند و تصمیم می‌گیرد. کسانی مثل من حداقل به یک‌زندگی بهتر در آینده فکری می‌کنند. شاید اوضاع بهتر شود. ممکن است بعداً بفهمیم که فریب خورده‌ایم اما به هر حال یک